

מסרתי למשלוח הביתה: 1) אריססו על אדלסון. 2) תולדות

דיפלומטיה ב'. 3) דו"ח של נתן על א"י.

הערב טלפנה לי מרי שחזרה היום מהאי והוריה בסדר.

מבקשים שתבוא הביתה לפני לכתה לארץ. קבלה מכתבו.

(7)

לונדון 5.5.46

ב.ג'. טלפן הבוקר שביום ג' מתאסף הוה"פ הציוני. אני מציע

שעד פרסום החלטת מ. ה. מ. כשעדין נמשכות שיחות בינה ובין

אמריקה לא רצוי להצהיר אם מקבלים או דוחים הדו"ח לפי שעה

יסתכנו בהכרזה על:

א. תביעה שההמלצה על 100,000 תוגשם מיד והסוכנות חתן מצדה כל

העזרה.

ב. שום הבטחה ממשית של עליית מאה אלף והמשך העליה יש למסור

הלטון העליה לסוכנות.

ג. לא יתכן פתרון סופי, מחמיר וצודק לבעיה הכפולה - עם יהודי

וא"י - בלי סוד מדינה יהודית.

ד. להסיל על ההנהלה להכין תשובה מלאה ומפורטת לדו"ח הועדה.

ואשר להנהלה (לריעתה המרמית לפי שעה) - עלינו להתנגד בכל

תוקף להמלצות אלו: 1) שלילת מדינת ישראל, 2) נאמנות בלי

כל התחייבויות המנדט לרבות ה"צ קשר הסטורי ונימוקים להקים

שוב הלאומיים, 3) ויסור של מדינות שכנות על תכניות

פיתוח, 4) התערבות הפקודות בחינוך יהודי, 5) הוצאת כפי

היהודים על ערבים, 6) חיוב הסוכנות לדכא עליה ב"י.

7) השוואת ערבים ליהודים מבחינה כלכלית על חשבוננו בלי

השוואת יהודים לערבים מבחינת עצמאות מיד ומבחינת קרקעות.

8) הסלת מנם על קה"ן ועבודה עברית, 9) חוקי קרקע שלילים

מנבילים במקום פיתוח חיובי שרק בו יש תקווה להשבתת מצב

הערבים.

לפי דברי ב"ק. לא התכוון אמלי לארגון, אלא לפורשים,

ואשר לעזרת אמריקה הכוונה אינה לעזרה צבאית, אלא פוליטית.

האם לא התחייב טרומן?